

har lært mig, at 8 Dages Sigt tælles som 8 Dage, hvortil fremdeles kommer 8 Løbedage. Der staaer udtrykkeligt i Bexellovgivningen „8 Dage“, og det kan man ikke forandre til „en Uge“ eller „7 Dage“, og hvad den ærede Minister har ytret om den paatænkte Bank, er ikke undgaaet min Opmærksomhed, hvad jeg ogsaa idag strax udtalte mig om. Det er mig bekendt, at denne Bank vil udstede saadanne 7 Dages Papirer; men det kan jo gjerne være, at den har villet betegne dem lidt aparte og netop af den Grund vælger 7 Dage, især da dette ogsaa er Skik og Brug i England. Jeg har aldrig hørt Andet, end at 8 Dages Sigt tælles som fulde 8 Dage, og derfor maa jeg ønske, at dette fremdeles vil blive gjældende, fordi det engang er Skik og Brug.

Indenrigsministeren: Ja, jeg maa vedblivende fastholde, at Regjeringens Anskuelse er ikke at gaae videre med Hensyn til den paatænkte Forandring, end hvad der netop paa givne Anledning var indrømmet den paatænkte Privatbank. Jeg anseer det, som bemærket, ikke for rigtigt, at en Minister, der ikke kan have Indflydelse paa et Retsspørgsmaals Afgjørelse, skal udtale sig om Fortolkningen af en gjældende Lov, men jeg skal gjentage, at Lovforslaget med beraad Hu er stillet saaledes, som det er stillet, og at Regjeringen ogsaa maa fastholde det saaledes. Jeg skal gjerne tilføie, at hvis Thinget ved denne Behandling vil fastholde Regjeringens Forslag, saa skal jeg mellem denne og næste Behandling af Sagen conferere baade med det ærede Medlem, der har stillet et Ændringsforslag, og med andre Medlemmer om denne Forandring. Jeg troer ikke, at en saadan Forandring er tilraadelig, og jeg maa idetmindste idag paa det Bestemteste paa Regjeringens Vegne fastholde, at man ikke gaaer ud over Regjeringens Forslag, som det er stillet.

Dahl: Det forekommer ogsaa mig rettest at blive ved Forslaget; thi nægter jeg i det Mindste er af den Mening, som den ærede Landstingsmand fra Thisted (Rühbøft) yt-

trede, at en Bexel paa otte Dages Sigt ogsaa virkelig skal have otte Dage og ikke syv, troer jeg dog, at Spørgsmaalet er tvivlsomt, og derfor anseer jeg det for bedre at sætte bestemt syv Dage, end efter hans Forslag at gaae ind paa at sætte otte. Jeg troer, at en Bexel paa otte Dages Sigt ogsaa har otte Løbedage, foruden Respitdagene, og altsaa ogsaa maa kunne faae de femten Dage.

Wessely: Ja, efter den sidste Bemærkning af den meget ærede Minister forekommer det mig dog, at Sagen nu stiller sig noget anderledes, end den hidtil har gjort. Det er altsaa et Lovforslag, som træder frem istedet for en Bevilling; det er ikke et Lovforslag, hvorved man har havt til Hensigt at slutte sig til den eksisterende Coutume i Handelsverdenen. Jeg troer, at det meget rigtigt er anbeført af den ærede Landstingsmand, som har stillet Forslaget, at Coutumen i Handelsverdenen med Hensyn til Sigt er otte Dages Bexler. Det er til denne Coutume, at den ærede Landstingsmand har meent, at Forslaget bør slutte sig. Herimod indvender den meget ærede Minister: „Jeg har kun gjort et Forslag, som støtter sig til nogle ganske særlige Omstændigheder, til, at der skal etableres en Privatbank i Kjøbenhavn, og at de Mænd, der staae i Spidsen for dette Foretagende, ikkun have ønsket Bevilling paa syv Dages Sigt.“ Nu forekommer det mig, at naar man vil indføre en Forbedring i Stempellovgivningen, saa er det rigtigt at slutte sig til, hvad der er Coutume i Handelsverdenen, uden at tage Hensyn til, at der er en Ansøgning, som stiller det anderledes, end Coutumen er. Det staaer jo aldeles saaledes, at den paatænkte Bank kan, naar den vil, benytte syv Dages Sigt, og at den ikke behøver at benytte otte Dages; den har jo altsaa opnaaet, hvad den ønsker; den har faaet Gebyret nedsat til otte Skilling for Stempelpapir til syv Dages Bexler; men at det skulde være en Grund til ikke at slutte sig til, hvad der er almindeligt i Handelsverdenen, det forekommer mig virkelig ikke. Jeg skal derfor stemme for det stillede Ændringsforslag.